

Balázs Imre József

A SZÍNEK NÉLKÜLI SZIGET

Mi lenne, ha... mi lenne?
Kimennék a szigetre,
Hol pálmafák fehérlenek,
S gyűjteném a színeket.

Mi lenne, ha mi lennék?
Bozót színű fehérség,
Vakító, szép alkonyat,
Elönthetném a partokat.

Mi lenne, ha ma lenne?
Csak beúsznál a szemembe,
Hol nincs idő, se szél, se szó,
Mindent megvilágító.

DALLAM

emlékekre lát az emlék-szem:
gyógynövények illata egy kertészsben,
mozdulatlan hangya egy fűszálon.
egy fél nem ébredés, és húsz álom.

SZÍNEK, HANGOK

Mindenféle szín lapul a hajban,
Sötét sáv a hullámzó aranyban.
Mint dombok oldalán az őszi erdő,
Őszi szembe szórt színeket termő.

Mindenféle hang lapul a zajban,
Kis csengettyűk egy vidám kacajban,
Vagy bosszúság egy autótülkölésben,
Egy régi szó az újraéledt szélben.

TÜKREINK

Nézhetem magamat a tükörödben,
Mielőtt képem elröppen?

Képem borzas, bólogatós,
Fénylő foltos, záporozós.

A záporfelhőt elzárják,
De képed a cseppek megtartják.

Nézheted magadat a tükörömben,
Mielőtt kedvünk elröppen.

ÚJ ÉV, RÉGI ÉV

Két év homloka dől egymásnak,
Szemükben gondolatok sorjáznak.
– Most kezdődöm, s voltam mégis.
– Régi vagyok, és születek mégis.

– Vártam jöttöd, egy éve van éppen.
– Nem kell várnod, már ideértem.
Két év homloka dől egymásnak,
Egymást nézik, valamit látnak.